

Патријарх Порфирије на обележавању годишњице НАТО агресије у Прокупљу (ФОТО/ВИДЕО)

Поводом годишњице обележавања НАТО агресије на Србију, у петак 24. марта 2024. године, у Прокупљу обележен је Дан сећања на страдале у НАТО агресији 1999. године. Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је помен свим невино пострадалим жртвама.

Обележавању Дана сећања на страдале у НАТО агресији 1999. године присуствовао је Његово Преосвештенство Епископ нишки г. Арсеније, највиши државни званичници Републике Србије и Републике Српске, као и представници државних институција.

У беседи, Патријарх Порфирије је рекао:

Уважени господине Председниче Републике Србије, уважени господине Председниче Републике Српске, Ваше Преосвештенство, Преузвишени Надбискупе, уважени господине Муфтијо, сви по чину и реду, браћо и сестре, драги Топличани,

У овај, за српски Светосавски народ, заветни дан и час сабрали смо се да молитвом Богу, који је Љубав, и који пребива у љубави, посведочимо своју неодступну опредељеност да будемо на страни љубави а не мржње, мира а не рата, правде а не тираније, истине а не лажи, невиних а не злочинаца. Истине за вољу, и једна и друга димензија људског испољавања пре равно 25 година претворила је ову груду земље у светску позорницу на којој се по ко зна који пут у историји потврдила древна истина: Како је човек велик само кад је човек и како је бездушан кад се определи за античовештво!

Срећан сам као човек, радостан као православни Србин, благословен као свештеник јер никакав ултиматум није поколебао мој народ да одустане од љубави, Бога и ближњег. И ако је цена таквог опредељења врло скупа, она је истовремено и залог опстанка и трајања не само на географским мапама него и у вечности, у Царству ка којем нас је усмерио Свети Сава, а којем се приволео честити кнез и бесмртни витез Лазар.

Зар и мала Милица Ракић, и Топличанин Бобан Недељковић, и осталих једанаест војника пострадалих у касарни у Куршумлији, и сви који су страдали у НАТО бомбардовању нису стајали на истој Авељевој страни, на страни невиних жртве, а њихови ликвидатори на каиновској братоубилачкој страни човекомржње!? Невина крв која је тад пала широм земље коју нам је Бог дао постала је залог наше наде и семе спаса.

Зато тужни две и по деценије и докле год нас буде, због свих који су тада насилно отети од нас, али вером у Христа васкрслог из мртвих и јединог Господа љубави, исповедамо да нас ништа неће моћи одвојити од љубави Његове (Рим 8, 39), љубави њихове, земље коју смо столећима сопственом крвљу плаћали, нашег опредељења да никад не дамо данак мржњи према другом човеку, макар то били и они који су сами себе сврстали у ред непријатеља.

Определити се за Христа значи стати уз сваког невиног страдалника, ко год он био и којем год народу, вери и језику припадао. Зато нас боле ране сваког Авеља, сваке невиних жртве без обзира које је вере, које је боје коже и којем народу припада. Није суштина оваквог става да ми хоћемо да будемо жртве, него да нећемо да будемо кукавице, не зато што смо као појединци и колектив незрели, или као што би неки могли рећи: инате се, држе се незреле тврдоглавости и безумне храбрости и спремности да буду провокатори. Не. Управо је супротно.

Наш оријентир и мерило су свети мученици који су остали доследни себи и вредносном систему који нема алтернативу, а то је најјачи могући израз човекове зрелости и боголикости. Зато и поред чињенице да смо изгубили најмилије и да је туга скрхала наша срца, наше поверење у Бога, наша жива вера чини да главни осећај који нас обузима није неутешна жалост и ненадокнадиви губитак, него најдубље сазнање и уверење да смо имали, имамо и имаћемо најдостојније међу нама који, низашта нису хтели и неће да замене своју голготску жртву за егзекуторске привилегије. Тиме смо сви ми као и свако ко се, нарочито у ове дане Великог поста, срцем унесе у тајну крста Христовог, али и васкрсења Његовог, на трајном добитку. Зато резимирајући повод вечерашњег молитвеног сећања памтимо прошлост, живимо садашњост која нам је дата и одлучно гледамо и идемо у будућност имајући за водилу наду, јер по речи Светог Писма: нада не постиђује (Рим 5, 5).

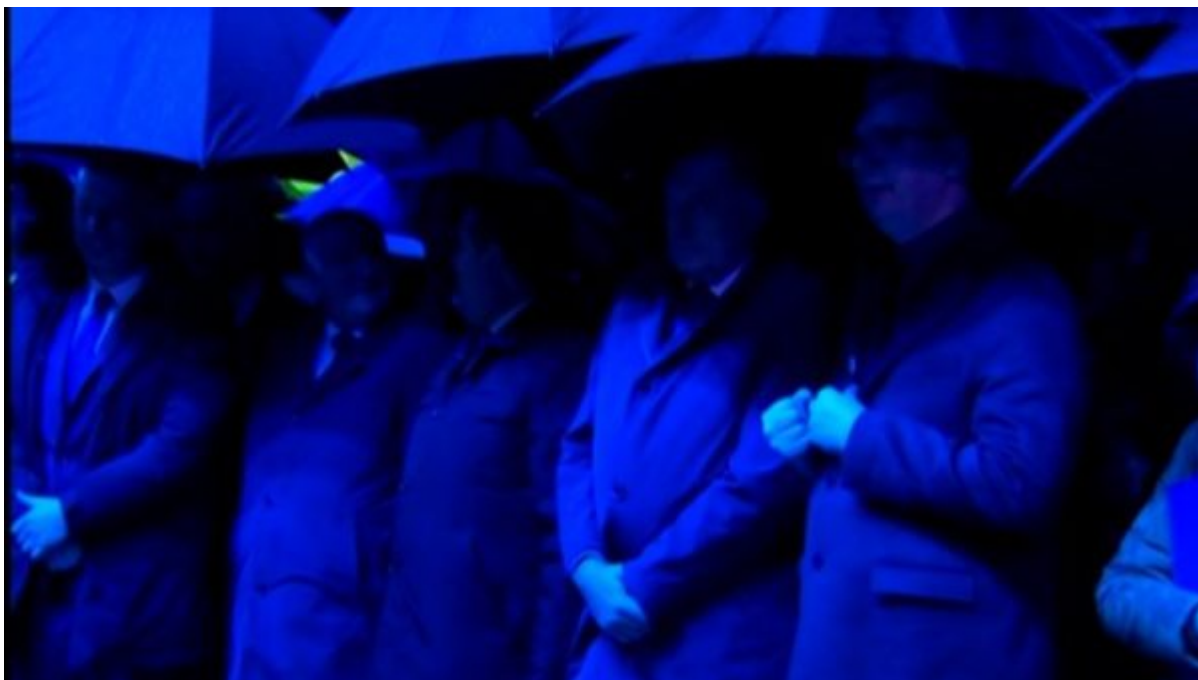
Драги Топличани, радујем се што сам вечерас са вама. Народ овог краја, на челу са вашом духовном звездом водилом и првим домаћином Прокупља, Светим великомучеником Прокопијем, чији део моштију овде вековима почива, рађа људе неустрашиве вере, вере која не уступа пред силама лажи и зла овог света по цену живота. Како некад Прокопије, тако и Топличани од постанка до данас. Само такав став је могао да изнедри Гвоздени пук, да извојује слободу, да преживи бомбардовање и да иде даље, да иде даље са поруком мира и љубави према свима, са уверењем да је добро јаче од зла, са молитвом која разоружава свако убојито оружје човекомржње и насиља.

Неизмерно је важно што смо се вечерас сабрали баш овде пред Светим великомучеником Прокопијем да извршимо смотру свеукупних сила нашег бића, да видимо јесмо ли кадри да му следујемо у исповедању вере, а то значи: љубави, мира, толеранције, праштања и спремности на жртву. Пред њим је као кад је сунце у зениту очевидно да су жртве 78-дневног бомбардовања његови следбеници и Христова мала браћа и сестре.

Молимо се да сви разумеју да смо сви једни другима потребни, да су сви људи браћа и да су сви наша браћа, чак и они који нас прогоне и клевету, којима смо нажалост и до данас мета. Ми никога нећемо прогонити и клеветати, али истину и због њих и због нас објављиваћемо и сведочићемо. Сећање на наше страдање, молитвено сећање на невине жртве НАТО бомбардовања није злопамћење и уз Божју помоћ неће се претворити у осветољубивост. Сећање на наше страдање, као и наша молитва за невине жртве јесте сведочење истине, правде, љубави и мира, настојање да се

пројави пуноћа живота у сваком добру и у свакој врлини.

Зато се заједно помолимо Богу молитвом мог великог претходника патријарха Павла: Господе Исусе Христе, Боже наш, прими ово наше усрдно мољење и опрости нам сагрешења наша. Опомени се непријатеља наших који нас мрзе и угњетавају и немој им дати по делима њиховим, него их уразуми по великој Твојој милости како би и они увидели да зло добра донети не може. Цркву Твоју свету и верне Твоје избави од сваког зла свемоћном руком Твојом. Помози, Господе, Ти који си ради спасења свију пошао на крст и смрт претрпео, да и међу нама и у целом свету мржња уступи место љубави, немир – миру, жалост – радости, да тих и миран живот проведемо као људи Твоји, браћа и сестре међу собом и једно међу собом. Амин.

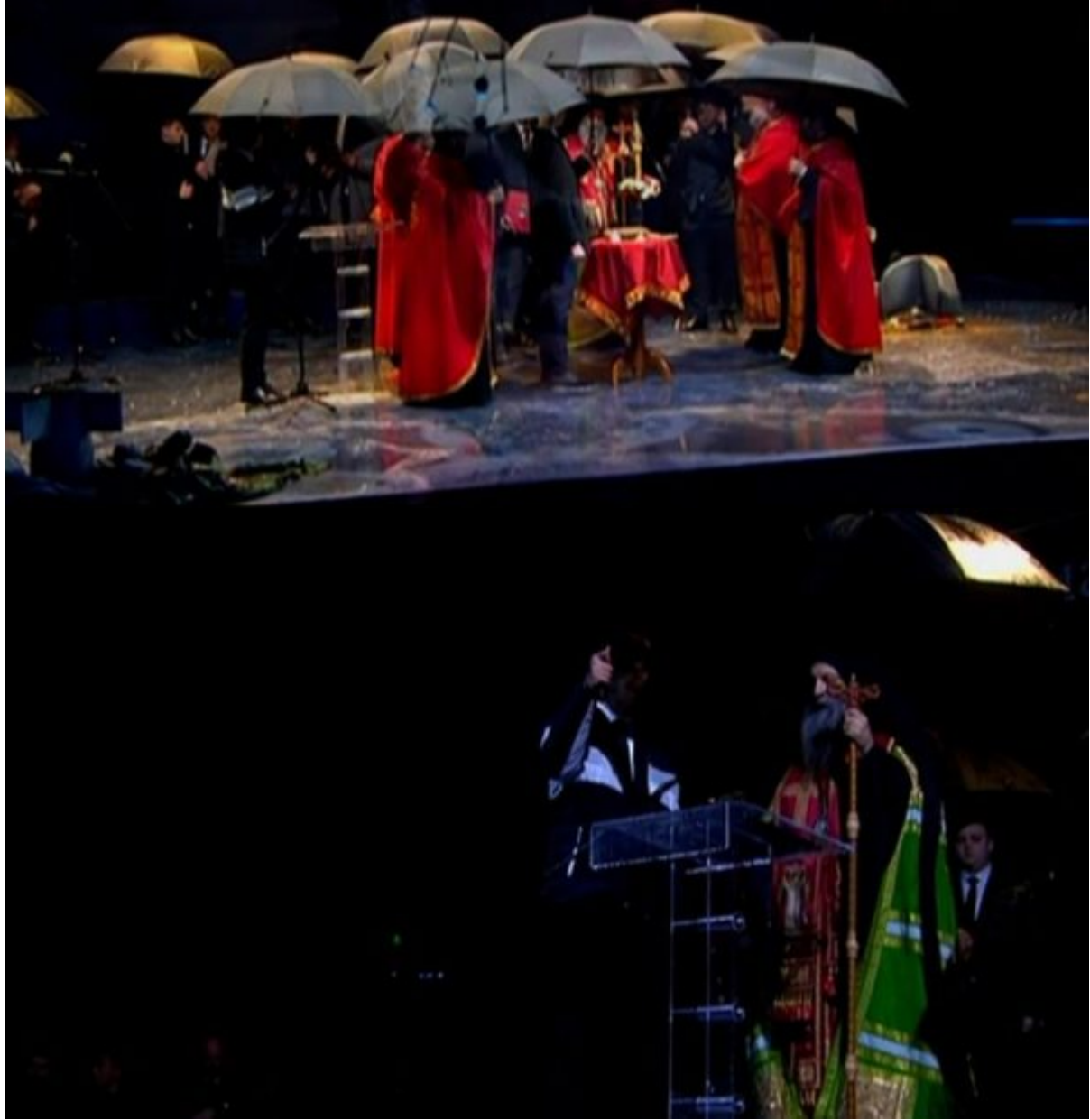
---

th: Оpx;

ST 1999.

у НАТО агресији

24. март 1999.

tvhram.rs